

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gruodžio 8 d.*

Byloje C-157/10

dėl *Tribunal Supremo* (Ispanija) 2010 m. sausio 25 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2010 m. balandžio 2 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

prieš

Administración General del Estado

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Safjan, M. Ilešič, E. Levits (pranešėjas) ir J.-J. Kasel,

* Proceso kalba: ispanų.

generalinis advokatas P. Mengozzi,
kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. Muñoz Pérez,

- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir V. Štencel,

- Danijos vyriausybės, atstovaujamos C. Vang,

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir C. Blaschke,

- Estijos vyriausybės, atstovaujamos M. Linntam,

- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir J. Gstalter,

- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,

- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels ir J. Langer,

- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Szpunar,

- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes,

- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk ir S. Johannesson,

- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos H. Walker,

- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir C. Urraca Caviedes,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 63 ir 65 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA* (toliau – BBVA) ir *Administración General del Estado* ginčą dėl pastarosios atsisakymo leisti BBVA iš pelno mokesčio, mokėtino nuo visų jos per 1991 m. mokestinius metus gautų pajamų, sumos atskaityti Belgijoje mokėtino mokesčio sumą nuo šioje valstybėje narėje gautų palūkanų, tačiau nesumokėtą dėl atleidimo nuo mokesčio.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisė

- 3 EEB sutarties 67 straipsnis (tapęs EB sutarties 67 straipsniu, panaikintas Amsterdamo sutartimi), taikytinas aplinkybėms pagrindinėje byloje, išdėstytas taip:

„1. Pereinamuoju laikotarpiu ir tiek, kiek reikia užtikrinti, kad bendroji rinka tinkamai veiktų, valstybės narės palaipsniui naikina tarpusavyje taikomus kapitalo,

priklausančio valstybėse narėse gyvenantiems asmenims, judėjimo apribojimus, taip pat bet kokią diskriminaciją dėl šalių pilietybės ar gyvenamosios vietos arba dėl vietos, kurioje kapitalas yra investuotas.

<...>“

- 4 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio įgyvendinimo [straipsnis panaikintas Amsterdamo sutartimi] (OL L 178, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 10) 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nepažeisdamos toliau pateikiamų nuostatų, valstybės narės panaikina kapitalo judėjimų tarp asmenų, gyvenančių valstybėse narėse, apribojimus. Šios direktyvos taikymui palengvinti kapitalo judėjimai skirstomi pagal I priede pateiktą nomenklatūrą.“

- 5 Direktyvos 88/361 6 straipsnio 2 dalimi leidžiama, be kita ko, Ispanijos Karalystei laikinai tęsti apribojimus šios direktyvos IV priede išvardytiems kapitalo judėjimams, vadovaujantis sąlygomis ir terminais, numatytais šiame priede.

Ispanijos vidaus teisė

- 6 1963 m. gruodžio 28 d. Bendrojo apmokestinimo įstatymo 230/1963 (*Ley General Tributaria 230/1963*) (BOE, Nr. 313, 1963 m. gruodžio 31 d., p. 18248) 57 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kai iš mokesčio sumos reikia atskaityti mokėtinas ar sumokėtas anksčiau apskaičiuotų vieno ar kelių mokesčių sumas, šios sumos atskaitomos visos, net jei joms pritaikytas atleidimas nuo mokesčio ar mokesčio sumažinimas.“

- 7 1978 m. gruodžio 27 d. Pello mokesčio įstatymo 61/1978 (*Ley 61/1978 del Impuesto sobre Sociedades*) (BOE, Nr. 312, 1978 m. gruodžio 30 d., p. 29429) 24 straipsnio 4 dalyje numatyta:

„Kai asmuo turi sumokėti mokesį, jei tarp mokesčio mokėtojo pajamų yra užsienyje gautų ir apmokestintų pajamų, turi būti atskaitoma mažesnė iš šių dviejų sumų:

- a) užsienyje faktiškai sumokėta suma dėl apmokestinimo identišku ar analogišku mokesčiu;
- b) mokesčio suma, kuri būtų mokėtina Ispanijoje nuo šių pajamų, jei jos būtų gautos Ispanijos teritorijoje.“

Dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis

- 8 Ispanijos Karalystės ir Belgijos Karalystės sutarties, sudarytos siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo ir išspręsti tam tikrus klausimus pajamų ir kapitalo mokesčių srityje, kuri pasirašyta 1970 m. rugsėjo 24 d. Briuselyje ir kurią Ispanijos Karalystė ratifikavo 1971 m. gegužės 28 d. (BOE, Nr. 258, 1972 m. spalio 27 d., p. 19176,

toliau – dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis), taikytinos aplinkybėms pagrindinėje byloje, 11 straipsnyje numatyta:

„1. Susitariančiojoje valstybėje sumokėtos ir skirtos kitos Susitariančiosios valstybės rezidentui palūkanos apmokestinamos šioje kitoje valstybėje.

2. Tačiau šios palūkanos gali būti apmokestinamos jų kilmės valstybėje ir pagal šios valstybės teisės aktus, tačiau taip nustatytas mokestis negali viršyti 15 % jų sumos.

<...>“

9 Pagal šios sutarties 23 straipsnį:

„1. Kai Susitariančiosios valstybės rezidentas gauna toliau, t. y. 3 ir 4 dalyse, nenurodytų pajamų, kurios apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje valstybėje pagal sutarties nuostatas, pirmoji valstybė atleidžia šias pajamas nuo mokesčio <...>.

<...>

3. <...> Kai Susitariančiosios valstybės rezidentas gauna pajamų, apmokestinamų kitoje Susitariančiojoje valstybėje pagal 10 straipsnio 2 dalį, 11 straipsnio 2 ir 7 dalis ar 12 straipsnio 2 ir 6 dalis, pirmoji valstybė iš šio rezidento nuo šių pajamų mokėtino mokesčio leidžia atskaityti sumą, apskaičiuojamą nuo pirma nurodytų pajamų sumos, kuri įtraukiama į šio rezidento mokėtino mokesčio, kurio tarifas negali būti mažesnis nei kitoje Susitariančiojoje valstybėje šioms pajamoms taikomas mokesčio tarifas, bazę <...>.“

Faktinės aplinkybės pagrindinėje byloje ir prejudicinis klausimas

- 10 BBVA yra *Grupo Consolidado* (konsoliduota įmonių grupė) 2/82 pagrindinė bendrovė. Ispanijos teisinėje sistemoje konsoliduota įmonių grupė yra mokesčių tikslais įmonių grupės, kurioje viena bendrovė yra pagrindinė kitų atžvilgiu, suformuotas vienetas.

- 11 Atlikusi patikrinimo ir kontrolės veiksmus dėl 1991 m. mokestinių metų pelno mokesčio spalio 24 d. priimtu sprendimu, manydama, kad pagal Įstatymo 61/1978 24 straipsnio 4 dalies nuostatas galima atskaityti tik „faktiškai“ sumokėtą mokesčių sumą, *Oficina Nacional de Inspección* BBVA deklaruotą mokesčio bazę padidino 6 750 405 ESP (40 570,75 EUR). Ši suma atitinka BBVA atskaitytą iš pelno mokesčio sumą dėl Belgijoje mokėtino mokesčio nuo šioje valstybėje narėje gautų palūkanų, nors šis mokestis nebuvo sumokėtas dėl atleidimo nuo mokesčio.

- 12 2001 m. gegužės 11 d. sprendimu *Tribunal Económico-Administrativo Central* (administracinės kontrolės institucija) patvirtino *Oficina Nacional de Inspección* sprendimą. Kadangi BBVA dėl šio sprendimo pateiktą skundą *Audiencia Nacional* Administracinių bylų skyrius 2003 m. birželio 26 d. sprendimu atmetė, BBVA pateikė kasacinį skundą *Tribunal Supremo*.

- 13 Kasaciniame skunde BBVA reikalauja pripažinti teisę atskaityti iš Ispanijoje visoms jos pajamoms taikomo pelno mokesčio sumos Belgijoje mokėtino mokesčio sumą nuo šioje valstybėje narėje gautų palūkanų, kurios ji nemokėjo, nes buvo atleista nuo mokesčio.

- 14 *Tribunal Supremo* pažymi, kad pagal Ispanijos vidaus teisę, kaip išaiškinta paskutiniuose jo sprendimuose, draudžiama, jog BBVA iš Ispanijoje mokėtino pelno mokesčio sumos atskaitytų Belgijoje mokėtino mokesčio sumą, jei šis mokestis nebuvo sumokėtas atleidus nuo mokesčio. Ta pati išvada darytina iš dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties 23 straipsnio 3 dalies.
- 15 Šis teismas kelia klausimą dėl tokios taisyklės suderinamumo su laisvo kapitalo judėjimo principu, nes Ispanijoje įsikūrusios bendrovės, kurios investuoja Belgijoje ir iš to gauna pelno, praranda Belgijos mokesčių institucijų suteiktą mokesčio lengvatą, kadangi jų registruotos buveinės valstybėje narėje galiausiai turi sumokėti pelno mokesčio sumą, kurią jos turėjo sumokėti investavimo valstybėje, bet nesumokėjo, nes buvo atleistos nuo mokesčio.
- 16 Šiomis aplinkybėmis *Tribunal Supremo* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [SESV] 63 ir 65 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos (priimtos vienašališkai ar pagal dvišalę dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį), pagal kurias, kiek jos susijusios su pelno mokesčiu ir taisyklėmis dėl šio dvigubo apmokestinimo išvengimo, draudžiama atskaityti kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse mokėtino mokesčio sumą nuo pajamų, gautų jų teritorijoje ir apmokestinamų šiuo mokesčiu, jei nors mokėtinos, šios sumos nesumokėtos dėl atleidimo nuo mokesčio, mokesčio sumažinimo ar bet kurios kitos mokesčio lengvatos?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl priimtimumo

- 17 Portugalijos vyriausybė mano, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo prašomas SESV 63 ir 65 straipsnių išaiškinimas yra nesvarbus, taikant teisės normą laiko atžvilgiu, sprendimui pagrindinėje byloje, kuri susijusi su 1991 m. mokėtiniais metais. Iš tiesų EB sutarties 73B ir 73D straipsniai (atitinkamai tapę EB sutarties 56 ir 58 straipsniais), kuriuos atitinka SESV 63 ir 65 straipsniai, į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį buvo įtraukti tik 1992 m. vasario 7 d. Mistrichte pasirašyta Europos Sąjungos sutartimi.
- 18 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką vykdant SESV 267 straipsnyje įtvirtintą nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo bendradarbiavimo procedūrą, Teisingumo Teismas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui turi pateikti naudingą atsakymą, kuris jam leistų išspręsti jo nagrinėjamą bylą. Tokiu atveju Teisingumo Teismui prireikus gali tekti performuluoti jam pateiktą klausimą (visų pirma žr. 2006 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Haug*, C-286/05, Rink. p. I-4121, 17 punktą ir 2008 m. kovo 11 d. Sprendimo *Jager*, C-420/06, Rink. p. I-1315, 46 punktą).
- 19 Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką Teisingumo Teismas, siekdamas pateikti tinkamą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, gali atsižvelgti į Sąjungos teisės normas, kuriomis nacionalinis teismas nesirėmė savo prejudiciniuose klausimuose (visų pirma žr. 2004 m. spalio 12 d. Sprendimo *Wolff & Müller*, C-60/03, Rink. p. I-9553, 24 punktą; 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Weide*, C-153/03, Rink. p. I-6017, 25 punktą ir 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *van Hilten-van der Heijden*, C-513/03, Rink. p. I-1957, 26 punktą).

- 20 Iš tiesų Teisingumo Teismas turi aiškinti visas Sąjungos teisės nuostatas, kurių reikia nacionaliniams teismams, kad šie išspręstų nagrinėjamas bylas, net jei šios nuostatos nėra aiškiai nurodytos šių teismų pateiktuose klausimuose (žr. 2002 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Strawson ir Gagg & Sons*, C-304/00, Rink. p. I-10737, 58 punktą ir minėto Sprendimo *Jager* 47 punktą).
- 21 Kadangi Teisingumo Teismas turi atsakyti į prejudicinį klausimą, atsižvelgdamas į aplinkybėms pagrindinėje byloje taikytinas teisės nuostatas, reikia atmesti Portugalijos vyriausybės iškeltą prieštaravimą dėl priimtimumo.

Dėl esmės

Pirminės pastabos

- 22 Pagrindinė byla susijusi su 1991 m. mokestiniais metais, t. y. su faktine ir teisine situacija iki ESV sutarties įsigaliojimo. Taisyklės laisvo kapitalo judėjimo srityje, taikytinos aplinkybėms pagrindinėje byloje, buvo įtvirtintos EEB sutarties 67 straipsnyje ir Direktyvoje 88/361, priimtoje įgyvendinant šį straipsnį.
- 23 Iš to darytina išvada, kad į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktą prejudicinį klausimą reikia atsakyti atsižvelgiant į šias nuostatas.

- 24 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Direktyva 88/361 įgyvendintas visiškas kapitalo judėjimo liberalizavimas, o jos 1 straipsnio 1 dalimi, kurios tiesioginį veikimą pripažino Teisingumo Teismas, šiuo tikslu valstybėms narėms nustatyta pareiga panaikinti bet kokius kapitalo judėjimo apribojimus (žr. 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Barbier*, C-364/01, Rink. p. I-15013, 57 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 25 Tačiau Direktyvos 88/361 6 straipsnio 2 dalimi Ispanijos Karalystei leista iki 1992 m. gruodžio 31 d. taikyti apribojimus tam tikriems kapitalo judėjimams, nurodytiems šios direktyvos IV priedo III ir IV sąrašuose.
- 26 Iš to matyti, kad reikia patikrinti, pirma, ar tokiomis teisės nuostatomis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, ribojamas laisvas kapitalo judėjimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 88/361 1 straipsnio 1 dalį.
- 27 Tik jei pagrindinėje byloje nagrinėjamomis teisės nuostatomis ribojamas laisvas kapitalo judėjimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi, antra, nustatyti, ar kapitalo judėjimas, dėl kurio sumokėtos palūkanos pagrindinėje byloje, patenka į Direktyvos 88/361 6 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį, nes tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas yra kompetentingas konstatuoti faktines aplinkybes ir nustatyti BBVA Belgijoje gautų palūkanų pobūdį ir šaltinį.

Dėl laisvo kapitalo judėjimo apribojimo buvimo

- 28 Reikia priminti, kad nors tiesioginiai mokesčiai priklauso valstybių narių kompetencijai, jos vis dėlto turi ją įgyvendinti laikydamosi Sąjungos teisės (žr. 1995 m. vasario 14 d. Sprendimo *Schumacker*, C-279/93, Rink. p. I-225, 21 punktą; 1995 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Wielockx*, C-80/94, Rink. p. I-2493, 16 punktą; 2000 m. birželio 6 d. Sprendimo *Verkooijen*, C-35/98, Rink. p. I-4071, 32 punktą ir minėto Sprendimo *Barbier* 56 punktą).

- 29 Kiekviena valstybė narė, laikydamosi Sąjungos teisės, turi nustatyti savą pajamų iš investuoto kapitalo apmokestinimo sistemą ir atsižvelgdama į tai apibrėžti mokesčio bazę bei mokesčio tarifą, kurie taikomi šių pajamų gavėjui (pagal analogiją žr. 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Damseaux*, C-128/08, Rink. p. I-6823, 25 punktą ir 2011 m. vasario 10 d. Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen*, C-436/08 ir C-437/08, Rink. p. I-305, 167 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 30 Iš to matyti, kad vienoje valstybėje narėje įsikūrusio skolininko kitoje valstybėje narėje įsikūrusiam gavėjui sumokėtoms palūkanoms gali būti taikomas dvigubas teisinis apmokestinimas, kai abi valstybės narės pasirenka įgyvendinti savo kompetenciją mokesčių srityje ir apmokestinti palūkanas: pirmoji taikydamą mokesť prie pajamų šaltinio, o antroji įtraukdamą palūkanas į apmokestinamąsias gavėjo pajamas.
- 31 Nesant Sąjungos suvienodinimo ar suderinimo priemonių, valstybės narės lieka kompetentingos sutartimis arba vienašališkai nustatyti savo apmokestinimo įgaliojimų paskirstymo kriterijus, visų pirma kad būtų išvengta dvigubo apmokestinimo (1998 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Gilly*, C-336/96, Rink. p. I-2793, 24 ir 30 punktai; 1999 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Saint-Gobain ZN*, C-307/97, Rink. p. I-6161, 57 punktas; 2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Amurta*, C-379/05, Rink. p. I-9569, 17 punktas ir 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, Rink. p. I-3747, 32 punktas). Jos turi imtis priemonių, būtinų tam, kad būtų išvengta dvigubo apmokestinimo situacijų, taikydamos, be kita ko, tarptautinėje mokesčių srityje praktikoje naudojamus kriterijus (žr. 2006 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Kerckhaert ir Morres*, C-513/04, Rink. p. I-10967, 23 punktą).
- 32 Šioje byloje iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad tokios palūkanų dvigubo apmokestinimo išvengimo priemonės Ispanijos teisėje nustatytos, pirma, dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyje ir, antra, Ispanijos teisės aktuose.

- 33 Taigi šios sutarties 23 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad Ispanijos Karalystė leidžia iš šios valstybės narės rezidento nuo Belgijoje gautų palūkanų mokėtino mokesčio atskaityti sumą, apskaičiuotą nuo šių palūkanų sumos, įtrauktos į šio rezidento mokėtino mokesčio bazę, kuri negali būti mažesnė nei šioms pajamoms Belgijoje taikomas mokesčio tarifas.
- 34 Įstatymo 61/1978 24 straipsnio 4 dalyje numatytas, kiek tai susiję su užsienyje gautomis ir apmokestintomis pajamomis, mažesnės iš šių dviejų sumų, t. y. arba užsienyje faktiškai sumokėtos sumos dėl apmokestinimo identišku ar analogišku mokesčiu, arba mokesčio sumos, kuri būtų mokėtina Ispanijoje nuo šių pajamų, jei jos būtų gautos Ispanijos teritorijoje, atskaitymas.
- 35 Tačiau pagrindinėje byloje BBVA prašo, kad iš Ispanijoje mokėtino pelno mokesčio sumos būtų leidžiama atskaityti Belgijoje mokėtino mokesčio sumą nuo šioje valstybėje narėje gautų palūkanų, kuri nebuvo sumokėta dėl atleidimo nuo mokesčio.
- 36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties ir Ispanijos vidaus teisės aktų nuostatų aiškinimas, kad tik faktiškai kitoje valstybėje narėje sumokėtas mokestis gali būti atskaitytas iš Ispanijoje mokėtino mokesčio, gali turėti neigiamos įtakos Ispanijoje įsikūrusių bendrovių ketinimams investuoti kapitalą kitoje valstybėje narėje.
- 37 Todėl reikia konstatuoti, kad šiuo atveju BBVA tariamai nepalanki padėtis susiklostė ne dėl BBVA gautų palūkanų dvigubo apmokestinimo, nes jos apmokestintos tik Ispanijoje, tačiau dėl negalėjimo pasinaudoti mokesčio lengvata, t. y. Belgijoje teisės aktais suteiktu atleidimu nuo mokesčio, apskaičiuojant mokėtiną mokestį Ispanijoje.

- 38 Tačiau Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nepalanki padėtis, galinti kilti dėl to, jog įvairios valstybės narės lygiagrečiai įgyvendina savo kompetenciją mokesčių srityje, nėra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas, jeigu dėl to nėra diskriminuojama (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Kerckhaert ir Morres* 19, 20 ir 24 punktus, minėto Sprendimo *Orange European Smallcap Fund* 41, 42 ir 47 punktus ir minėto Sprendimo *Damseaux* 27 punktą).
- 39 Taigi, jei valstybės narės neprivalo pritaikyti savo mokesčių sistemos prie įvairių kitų valstybių narių mokesčių sistemų, be kita ko, siekdamos išvengti dvigubo apmokestinimo (žr. 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Block*, C-67/08, Rink. p. I-883, 31 punktą), *a fortiori* šios valstybės neprivalo pritaikyti savo mokesčių teisės aktų siekdamos suteikti mokesčių mokėtojui galimybę pasinaudoti kitos valstybės narės suteikta mokesčio lengvata, įgyvendinant jos kompetenciją mokesčių srityje, jeigu jų teisės aktai nėra diskriminaciniai.
- 40 Todėl reikia patikrinti, ar taikant tokius teisės aktus, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kitoje valstybėje narėje gautos palūkanos nėra vertinamos diskriminuojamai Ispanijoje gautų palūkanų atžvilgiu.
- 41 Šiuo atžvilgiu iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad diskriminacija gali atsirasti ne tik panašiomis aplinkybėmis taikant skirtingas taisykles, tačiau tą pačią taisyklę taip pat taikant skirtingoms situacijoms (žr. minėto Sprendimo *Schumacker* 30 punktą; 1999 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Royal Bank of Scotland*, C-311/97, Rink. p. I-2651, 26 punktą ir minėto Sprendimo *Kerckhaert ir Morres* 19 punktą).
- 42 Tačiau buveinės valstybės mokesčių teisės aktų atžvilgiu palūkanas gaunančio mokesčių mokėtojo padėtis netampa būtinai skirtinga vien dėl to, kad jis jas gauna iš skolininko, įsikūrusio kitoje valstybėje narėje, kuri, įgyvendindama savo kompetenciją mokesčių srityje, gali apmokestinti šias palūkanas, taikydama mokesčių prie

pajamų šaltinio (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Kerckhaert ir Morres* 19 punktą ir 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Columbus Container Services*, C-298/05, Rink. p. I-10451, 42 punktą).

- 43 Iš tiesų šioje byloje kitoje valstybėje narėje gautų palūkanų diskriminacinis vertinimas iš šaltinio Ispanijoje gautų palūkanų atžvilgiu Teisingumo Teismui nenurodytas.
- 44 Tačiau iš tokio teisinio pagrindo, kaip pateiktas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo, matyti, jog Įstatymo 230/1963 57 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu iš mokesčio sumos reikia atskaityti anksčiau apskaičiuotas mokėtinas ar sumokėtas vieno ar kelių kitų mokesčių sumas, atskaitomos visos šios sumos, net jei joms pritaikytas atleidimas nuo mokesčio ar mokesčio sumažinimas.
- 45 Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, vienintelis kompetentingas aiškinti nacionalinę teisę, turi patikrinti, ar atsižvelgiant į Ispanijoje gautų palūkanų apmokestinimo tvarką ši Įstatymo 230/1963 nuostata gali būti taikoma šioms palūkanoms ir, jei taip, ar kitoje valstybėje narėje gautoms palūkanoms taikomas vertinimas nėra diskriminacinis Ispanijoje gautų palūkanų vertinimo atžvilgiu, kiek tai susiję su galimybe atskaityti mokėtiną, bet nesumokėtą mokesť.
- 46 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad EEB 67 straipsniu ir Direktyvos 88/361 1 straipsniu nedraudžiami tokie valstybės narės teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriais taikant pelno mokesť ir taisykles, kuriomis siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo, draudžiama atskaityti kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse mokėtino mokesčio sumą nuo jų teritorijoje gautų ir apmokestinamų šiuo mokesčiu pajamų, jei, nors ir mokėtinos, šios sumos nesumokėtos dėl atleidimo nuo mokesčio, mokesčio sumažinimo ar bet kurios

kitos mokesčio lengvatos, jeigu šiais teisės aktais nėra diskriminuojama šioje valstybėje narėje gautų palūkanų vertinimo atžvilgiu, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁴⁷ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

EEB sutarties 67 straipsniu ir 1988 m. birželio 24 d. Direktyvos 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio įgyvendinimo (straipsnis panaikintas Amsterdamo sutartimi) 1 straipsniu nedraudžiami tokie valstybės narės teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriais taikant pelno mokestį ir taisykles, kuriomis siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo, draudžiama atskaityti kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse mokėtino mokesčio sumą nuo jų teritorijoje gautų ir apmokestinamų šiuo mokesčiu pajamų, jei, nors mokėtinos, šios sumos nesumokėtos dėl atleidimo nuo mokesčio, mokesčio sumažinimo ar bet kurios kitos mokesčio lengvatos, jeigu šiais teisės aktais nėra diskriminuojama šioje valstybėje narėje gautų palūkanų vertinimo atžvilgiu, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.